

Särkyneiden sydänten äänet Kohoavat kuorona korviini pitäen minua hereillä yön pimeinä tunteina Vuodenaikojen kulku seuraa sieluni biorytmiä. Tahtoisin tanssia iltaisin metsässä mutta minulla tuntuu olevan kaksi vasenta jalkaa Yksinäisyydessä ja hiljaisuudessa viheliäisintä on se ettei mikään harhauta muualle sisimmän pimeimmästä tyhjiöstä